KARİKATÜR

— Herkesin şapkasında çiçek var da neden bununkinde dal var?

— Sen anlamazsın, şimdi dal-kavuklar modasındayız!.

— Bak kuşlar cıvıldaşıp daldan dala uçuşuyorlar!
— Ne yapsınlar, hoppalıkta, havailikte sizden geri kalmak istemiyorlar!..

ANKARAYA MEKTUP

PES :

Nihayet o da bitti; meyhane nâraları, yangınlar ve yağmalarla kurulan üçüncü rayh da tarihe karıştı. Sansarın kümesleri basışı gibi gafil avlıyarak komşu ülkeleri basmalar, asmalar, kesmeler de tarihe gömüldü. Hitleri, Himleri... daha doğrusu tarihin hinleri de adem yolunu tuttu, Hes ile başlayan macera pes ile bitti.

Bütün bunlar bize bir hakikati bir daha anlatmış oldu ki; bir milletin iyi ve olgun oluşu kâfi değil, ona iyi başlar da lâzım...

Almanları fena başlar idare etti ve sokak politikacıları koca milleti sokakta bıraktı. Yazık ki merd bile olamayan bu palavracı kahramanların hemen hepsi kahraman bir ölüm tarzından da korktular.

Yirminci asrın engizisyoncuları kendilerine mukadder âkibeti buldular; korkulu rüya gören insanlık gözünü açtı:

— Sabahı şerifler hayır olsun!.

MARKO PAŞA :

Geçen gün faydalı bir şey okumak istedim; elime, birinci cildi biten "Aylık Ansiklopedi,, yi aldım. Tıbbiye Mektebinin tarihçesinde Marko Paşanın resmini gördüm..

Allah allah... Demek hazret Tıbbiye Mektebi Nazırlarından imiş. Ayıp değil a bilmiyordum, öğrendim. Bu münasebetle aklıma bir şey geldi: Nasreddin hocanın, İncili çavuşun, Bekri Mustafanın kitapları çıktı. Onların veyahut onlara isnat edilen hikâyelerin hepsi ortaya kondu. Acaba Marko Paşaya ait olanları da varsa, birisi toplayamaz mı? Bunu kimden rica edelim ve bu derdimizi hangi Marko Paşaya anlatalım?

HAYAL İÇİNDE:

Beyoğlunda bir gazinoda oturdum, geçenlere bakıyordum. Dikkat ettim, her güzelin muhakkak bir kusuru var. Meselâ, yüz çok güzel burun büyük. Endam fevkalâde yüz çirkin. Tenin rengi güzel lâkin hatlar bozuk..

Aklıma bir fikir geldi ve zihnen yüzü güzel olan şu maviliye, çirkin yeşillinin burnunu taktım. Hatları güzel olan şu renksiz tazeye şu bodur karının pembe tenini verdim. Boysuz güzele boy verdim ve mütenasip vücutlu tazeye güzel bir baş oturttum...

Eğer sahipleri duysa memnun olacaklardı; fakat onlardan evvel ben hoşlandım, çünkü öyle güzeller meydana geldi ki azkalsın hayalime âşık olacaktım.

Bütün bu dalgalar içinde bir hakikate de erdim; baharda kadın bacaklarının manzarası pek güzel. Çünkü henüz plâja gidip meşinleşmemiş ve fakat yaz geliyor diye çoğu da çorapsız ve tuvaletli.

Allah erkeklere ecir ve sabır versin!.

Zaparta

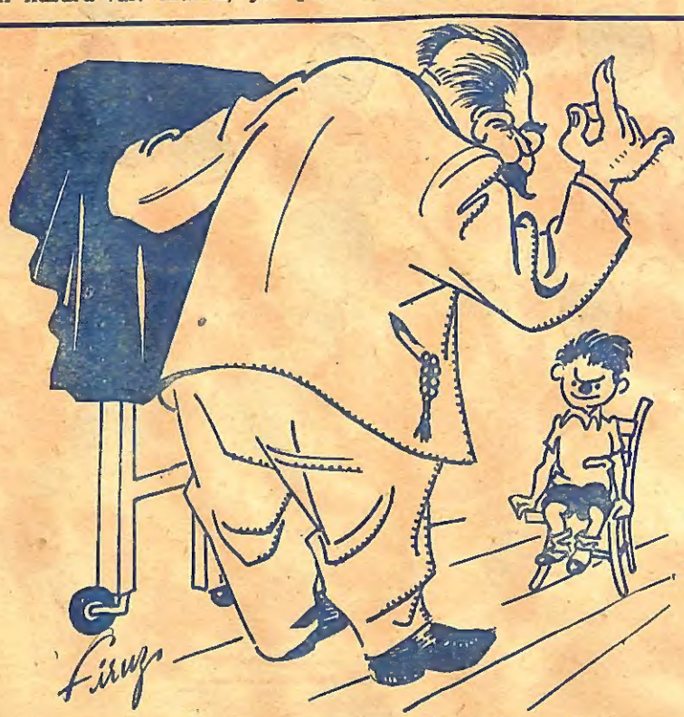

ZAMANE ÇOCUĞU FOTOĞRAFÇIDA:

Fotoğrafçı — Hiç kıpırdama, şimdi buradan bir kanarya kuşu çıkacak!.

Zamane çocuğu — Çok konuşma da objektifini iyi ayarla, sonra resmimi bozuk çekersin!.

DENİZYOLLARININ YENİ YAZ TARİFESİ

Geçen hafta Denizyolları yeni yaz tarifesini neşretti. Bu tarifenin hususiyeti Boğaziçi, Kadıköy ve Adalara işliyen vapurların hareket saatlerini hep bir arada göstermesindedir.

Bu yeni tarifenin neşri bir çok bakımlardan bir hâdise teşkil etti. Evvelâ ucuzluğu, sonra güzel tertip edilmiş olması ve nefis bir taba malik bulunması yolcuların yüzünü güldürdü. Gişelerden birer tarife satın alıp dönenler biraz hayret ve biraz da memnuniyetle sayfaları çeviriyor ve kendilerini alâkadar eden seferleri inceden inceye tetkik ediyorlardı.

İnsaflı düşünmek lâzım gelirse bu tarifenin tertibi bir muvaffakiyettir ve Denizyollarında bu güç ve girift işi başaran mütehassıs veyahut mütehassısları tebrik etmek bizim için bir vazifedir.

Beykozdan kalkarak aktarmasız Yalovaya kadar yolcu seferleri tertip etmek ve bu vapur darlığında bütün iskelelerin ihtiyacını temin etmek ve bu da yetişmiyormuş gibi Anadoluyu Rumeliye, Kadıköyüne ve Adalara aksaklık göstermeden bağlamak cidden muvaffakiyettir.

En müşkülpesent yolcuları, her şeyi kötü gören en meşhur münekkitleri bile susturan bu tarifenin güzel bir eser olduğunu kabul etmemek insafsızlık olur.

Geçen gün, Köprü gişesinde bu tarifelerden birini gözden geçiren bir yolcunun dediği gibi:

— Besbelli ki bu tarifeyi Şirketi Hayriyeden kalma elemanlar yapmamışlar, yoksa onlar burunlarını sokmak isteselerdi bu nefis eser meydana gelemezdi.

TAM ELLİ KELİME!

Sınıfta, çocuklardan biri öğretmenin verdiği tahrir vazifelerini gayet kısa yazıyordu. Öğretmen kaç defa tenbih ettiyse dinletemedi. Nihayet bir serbest vazife verirken bu çocuğa:

— Yazacağın yazı elli kelimeden kısa olmıyacak!. dedi.

İşte yumurcağın yazdığı vazife :

"Kedimi kaybettim. Bahçeye çıktım. Aramağa başladım:

— Pisi, pisi, pisi,

No. 493, CİLT: 19, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 7 HAZİRAN 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

FRANSANIN SURİYEDEKİ OTURUMU :

Fransız — Kumda oynadım, yine battı!

— Oğlum, artık bir baltaya sap olman lâzım...
— Sapa lüzum yok. Size baltayım ya!..

Arap yalnız zevzek değil, edepsiz ve azılıdır da. Zavallı Karagöz nihayet bir yolunu bulur ve perdenin ortasına sırtüstü yatarak işkırlağını arkaya atar ve oynayan kolile saçsız kafasının terlerini silerek söylenir.

— Çok şükür Arabı kaçırdık ama potura da kaçırdık.

Evet Müttefikler uçakla, tankla, topla tüfekle arabı kaçırmışlardır. Fakat dünyanın hali de aşağı yukarı Karagözün poturuna dönmüştür. Poturdan daha ehemmiyetli olarak büyüklerde ve küçüklerde sinirler berbat bir hale gelmiştir. "Canım„ diyene "canın çıksın„ diyenin hali. Bu kafa ve her biri başka telden çalan sinirlerle dünyaya nasıl nizam verileceğini düşündükçe insanın aklı yerinden oynuyor.

* * *

Misal olarak bunların en zeki, en bilgili, en ince olanlarından birini, dynüanın akıl hocası diye tanınmış Fransayı alalım. Bu güzel millet katır tekmesi yemiş narin bir vazo gibi bin parça olduğu zaman bütün dünya isyan etmişti: "Bu kadar bilgili, mantıklı ve zeki bir milletin mahvına nasıl göz yumulur?„

Onun yerde yatan hemen hemen cansız cesedi karşısında bütün dünya hemen beş sene ağlayıp matem etmişti.

Müttefikleri onu kurtarmayı programlarının baş maddesine koyuyorlar; kan döküyorlar; para döküyorlar ve daha akıl ve haya-

Beyoğlunun Cazband Kıralı!

HAFTADAN HAFTAYA

Sinir bozukluğuna bir misal

Çocukluğumdan aklımda kalmıştır. Bizim şirin ve filozof Karagöz'e bir Arap musallat olur. (Arap diyorsam tabii bu aylarda bir birlik kurmağa hazırlanan bizim gibi beyaz yahut biraz esmerce renkli Arap milletini anlamamalı. Bizde vaktile Arap diye zencilere derlerdi). Karagöz perdesinin yarı boyunu geçen bu uzun Arap lâkırdı anlamaz bir mahlûktur. Zavallı Karagöz meselâ;

"— Bu sabah bizim kapı çalındı„,

Diye ağzını açarken Arap, bizim eski haremağaları şivesile suallere başlar:

"— Kım şaldiy? Nişin şaldiy? Nerede şaldiy? Koskoja kapıyı nasıl şaldiy? Kapı buyuk miydi? Kuçuk miydi? Ortanja miydi? Tahta miydi? Demir miydi? Sarı mi, kırmızı mi? Yeşil mi, mor miy??„ v. s. v. s.

Karagöz bu suallerin hepsine birer birer cevap verir; fakat dinliyen, anlayan kim? Cevapların hepsi küçük devlet notaları gibi güme gider ve Arap suallerine devam eder.

le gelmez bin türlü fedakârlık yapıyorlar.

Yaralı nihayet güzel ve zeki gözlerini açıyor; derin nefesler alarak vücudunu hafif hafif kımıldatıyor; sonra müttefiklerinin kollarında yavaş yavaş oturuyor; nihayet sendeliyerek ayağa kalkıyor. Üstü başı kan, çamur ve bu dünya toprağının daha başka kirleri içindedir. Kollarını kaldırmaga ve sendeliyerek ilk adımlarını atmağa başlıyor. Silkelenecek ve yeni yürüyen bir çocuk gibi ayaklarını alıştıracak sanıyorsunuz. Bütün dünya ölümden sonra gelmiş bu hayatın ilk tecellilerini sevinçle karşılıyor. Fakat hasta, yüzünü Alman hudutları tarafına çevirip derin ve hazin gözlere oralara bakmağa ve malûm inceliğile; "Acaba bu felâkette benim de bir suçum günahım oldu mu diye düşünmeğe başlayacağını beklediğiniz bir saatte başka tarafa, Orta Şarka doğru sendeliye sendeliye yürüyor. Müttefiklerin asıl canavarı ezmek için hazırladıkları cephanelikler-den arta kalmış bombaları alarak Suriyelilerin ve Lübnanlıların başına atmağa başlıyor.

Vaktile Grazyani diye biri çıplak Habeşleri zehirli gazle yakmıştı; Ayni Mareşal Trablustaki entarili ve sarıklı şeyhleri, insanlık hakkından bahse cesaret ettikleri için, uçaklara doldurarak havadan Arap şehirleri üzerine saçmıştı. Müsaadelerile söylemek lâzım ki bu onlardan daha ehven bir hareket değildir. Şu farkla ki Grazyani nihayet bir ferttir ve fert şenaati için hudut yoktur. Halbuki Fransa gibi bir millet! ölümden kurtulduğu için bağrı yanık Araplara serin ve tatlı sebil suları dağıtmak lâzım geldiği zamanda bomba ve gülle atmak! kendi akranı olan bir büyük tarafından hırpalandıktan sonra çocuk dövmeğe kalkmak neyse bu da odur. Burada vicdandan bahsetmemek de mümkündür. Fakat hiç olmazsa bütün dünyaya gülünç olmak korkusunu Fransızlar nasıl bu kadar kaybettiler?

Fakat bunun mazeretini yine kendimiz ileri sürerek bu kadarcık bir sitemimizde pişmanlık getirelim. Allah kimsenin başına vermesin, Fransa ölümden dönmüştür. Her tarafı gibi sinirleri de hastadır. Her şeye rağmen onun eski sıhhatine dönerek zekâ ve bilgiden meş'alesini tekrar eline alması bütün dünyanın samimî dileği olsa gerektir. **Karikatür**

RAİF KARADENİZ AĞZINDAN:

Denizde felikacuk — Açuk gediyi açuk
Anası dedi bana — Sev onu azacuk!

(Bilâl Aziz'in - Trabzon - kitabından)

"GÖRÜCÜLER GELİNLİK KIZLARI EVDE BULAMIYORLAR,,

— Bizim oğlana artık kız arıyoruz...

— Uğurlu olsun, yenge hanımlar kimlere görücü gidiyorlar?.

— Şimdilik sabahları Köprüde; akşamları da Taksim meydanında dolaşıyorlar!

HAYIR DUA

Halkı sıkıştırınca hayatın cenderesi
Pek hararetli oldu bütçe müzakeresi.

Millet vekillerinden bir kısmı bastı parmak
İktisadî hayatın nerde varsa beresi.

Bir kısmı da bakarak zamanın icabına
Ele aldı yolunda işliyorsa neresi.

İtirazlar dinlenip can kulağile, sonra,
Onaylandı devletin evrakı, tezkeresi.

Söyliyenlerden Allah razı olsun dilerim,
Susanlar da cihanda muradına eresi!

Umarım ki bu kadar lâkırdının sonunda
Biraz yağla et görür fakirin tenceresi;

Otobüste, vapurda başka bir mevzu bulur
Değişmez, dar gelirli halkın muhaveresi;

Halkın da bahçesini ıslatır belki bir yol
Vurguncunun bağına akan refah deresi...

Lezzeti böyle çıkar böyle münakaşanın;
Yoksa, esnaf peşinci; biz bekleriz veresi!

Sağlıkla harbin erdik sonuna, Çamdeviren,
Hemen rabbim hayırlı bir barış gösteresi!..

Çamdeviren

— Köylülere toprak verilecekmiş, artık zengin oluyorum demektir.
— Ay... Sen de köylü müsün?
— Tabii! Kadıköylüyüm!..

Akıl Hocası

Taksimde M. K :
"Meyvalar niçin pahalı?„
CEVAP :
Pişmek için yağa muhtaç olmadıklarından!

★

Ankarada A. B. :
"İngiliz kumaşlarının dağıtılmasından bahsedilirken söz birdenbire yerli kumaşlara intikal etti... Sebebi ne olsa gerek?„
CEVAP :
Galiba, erbabı ihtiyacın hafızalarını imtihan ediyorlar: Acaba, müruru zamanla, İngiliz kumaşlarını unutacaklar mı, unutmıyacaklar mı?... Unuturlarsa, İngiliz kumaşı fiyatına yerli kumaşlar hazır duruyor; unutmazlarsa aksine!

★

Boluda Z. C. :
"Havaların kurak gittiği görülüyor. Yağmur duasına çağırsak gelir misiniz?„
CEVAP :
Gelirim ama şemsiyem yok, ıslanırım!

★

Seyhanda B. K. :
"Neden taşra düğünlerinde her zaman bir kavga, bir kıyamet oluyor?„
CEVAP :
Yeni evlilere aile hayatından bir tablo vivan göstermek için...

★

Kadıköyünde M. N. :
"Kocam, bu günlerde, beni ihmal etmeğe başladı... Genç bir kadınla bana sadakatsizlik gösteriyor.... Kocamı mı değiştireyim, köyümü mü?...„

— Salamon, bir haftadır rıhtımda birini mi bekliyorsun?
— Evet, Amerikadan az kullanilmiş elbiseler geleçekmiş onlari bekliyorum!

CEVAP :
Mevsimi değiştirmeğe bakın..... İlkbahar fırtınasıdır, çabuk geçer!

★

Eceâbâtta M. Ş. ve K. H. :
"1. Biz iki Adanalıyız, burnumuza kan kokuyor, ne yapalım?
2. Dünya bir değirmen gibi dönüyor, durdurmanın çaresi ne?„
CEVAP :
1. Terli terli bir soğuk su için, rüzgâra karşı durun, nezle olursunuz, burnunuz koku duymaz..
2. Bırakın, o dilediği gibi dönsün; size ne?.. Siz yerinizden kıpırdamıyorsunuz ya; ona bakın!.

★

Simavda T. T. S. :
"1. Kırtasiye kelimesinin tam karşılığı nedir?
2. Burada at yarışları bedava seyrediliyor da Ankarada, İstanbulda niçin para ile seyrediliyor?„
CEVAP :
1. Memurların yegâne sefahati manasına gelir: Boşu boşuna kâğıt harcamak... Ama kâğıt para değil!
2. Her halde orada at çok, buralarda da para çok olduğu için.

★

Menemende F. S. :
"1. Sizin gibi yüksek bir zevke malik olmak için nelere baş vurmalıyım?
2. Gözlüğünüzü, bıyıklarınızı, burnunuzu baloya gideceğim zaman ödünç verir misiniz?„
CEVAP :
1. Zevk sahibi insanlarla konuşup anlaşmanız kâfi...
2. Acıdım doğrusu size... Orada gözlük, bıyık ve burun kıtlığı mı var ki bana bir de posta, paket masrafı ettireceksiniz!

Akıl Hocası

— Ah oltanıza takılacak balık ben olsaydım..
— Ben alık balık yakalamıyorum!

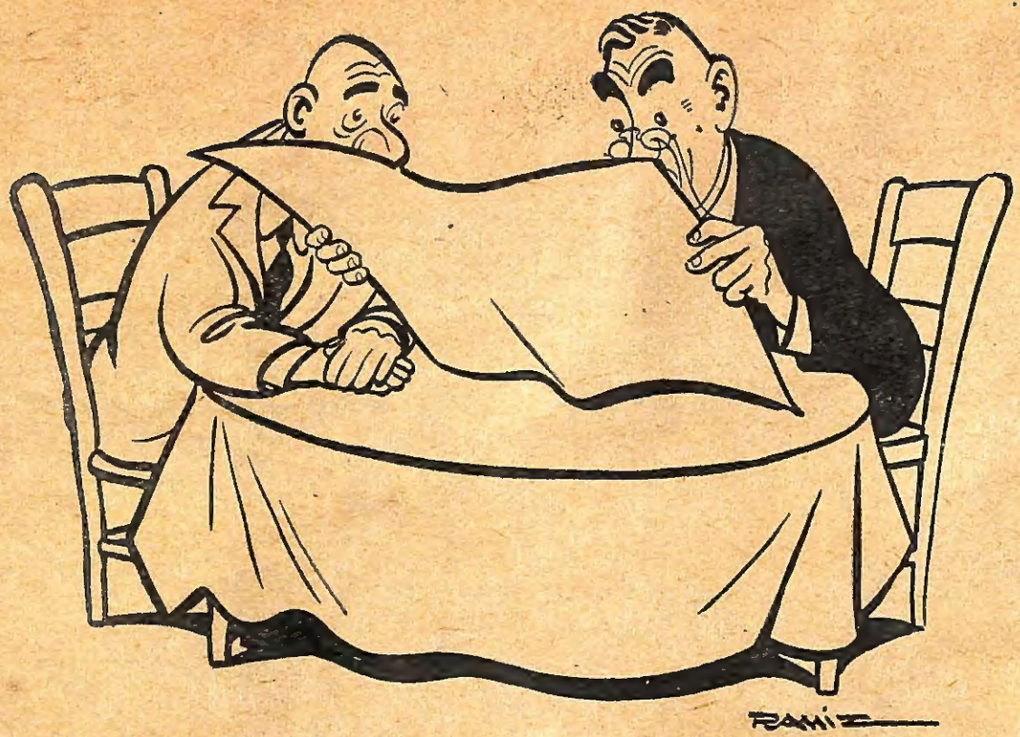

— Bir parti daha kuruyorlarmış...
— Oh oh, belki bir parti de bize düşer!..

GÜNEŞ ÇARPMASI...

Yazan: ÇALAPLA

Süheylâyı ilk gördüğü anda o kadar şaşalamış, o kadar kendinden geçmişti ki kadın gülmekten kendini alamadı. O zaman Vedat kendine geldi; kırk yıllık ahbapmış gibi yanına sokulup konuşmağa başladı:

— Niçin gülüyorsunuz bayan? Her halde güzelliğiniz karşısında ilk afallayan, pusulayı şaşırıp zınk diye olduğu yere çivilenen ben değilimdir. Bu kadar güzel bir kadın?!.. Aman yarabbi, siz hakikaten çok güzelsiniz!.. Nereden çıktınız birdenbire karşıma böyle?!. Gözleriniz, bakışlarınız! burundelikleriniz... Hele dudaklarınız!.. Biraz durun rica ederim, sizi biraz açıktan seyredeyim: Boyunuz posunuz... Bu ayak bilekleri, bu su gibi akan kalçalar... Aman Allahım hele göğsünüz!.. Rica ederim bayan, bu kıyafetle böyle ulu orta sokaklarda dolaşmayınız!. Çıldırtacak mısınız herkesi?.. Bu ne kadar korkunç güzellik böyle?!. İnsanı güneş gibi çarpıyorsunuz!..

Şimdi şaşkınlık sırası kadına gelmişti. Sokak ortasında, hiç tanımadığı bir kadına bu yolda kur geçen adamı da ilk defa görüyordu. Bereket versin yol pek kalabalık değildi. Gelip geçenler de onlara dikkat etmiyorlardı. Çünkü delikanlı, onun yanında bir yabancı gibi değil, kırk yıllık aşina gibi duruyordu.

Kendi güzelliğinin övülüşünü çok dinlemiş olduğu için bu sözlere kulak asmadı. Alıcı gözle o da Vedadı süzdü. Saçları vaktinden evvel ağarmış, genç, canlı bir adam!. İncecik tiril keten ceketinin altında atlet vücudünün tatlı yuvarlakları beliriyor. Simsiyah gözleri parıl parıl yanıyor, ya konuşması, dili?!. Her hangi bir kadını iki dakikada kendisine sürükleyiverecek kadar büyülü, çekici...

Vedat hâlâ konuşuyordu:

— Nerede oturuyorsunuz kuzum siz? diyordu. Benim yaşadığım dünyadan mısınız? Eğer böyle ise şaşacağım doğrusu bu işe!. Niçin şimdiye kadar sizi hiç görmedim. Yahut niçin bugün karşıma apansız çıkıverdiniz? Benim aklımı mı almak istiyorsunuz?. Siz bilirsiniz! Aklımı, kalbimi, canımı, her şeyimi verebilirim size!. Elverir ki siz de bana birazcık yüz veriniz!.

Kadın, siklamen boyalı, etli ve şehvetli dudaklarını biraz daha büyüten tatlı bir gülümseme ile göz kırptı, bembeyaz iki sıra çakıl taşı gibi diş parıldadı:

— Sizin yüz verilmeğe sahiden muhtaç olduğunuzu kabul ediyorum. Çünkü hayatımda bu kadar yüzsüz adama rastlamadım.

Vedat hiç bozuntuya vermedi:

— Teşekkür ederim. Bu yoksulluğumu kabul ettikten sonra her halde yüzünü verip astarını esirgemezsiniz!.

Ve birdenbire kadının koluna girdi. Omuzunun başında hissettiği başak renkli sarı saçlardan dağılan sarhoş edici esans, başına vurmuş gibi bir an durdu:

— Ne oldunuz?

Kadının alaylı bir tavırla sorduğu bu soruya sahiden bir tehlike seziyormuş gibi ciddî bir tavırla cevap verdi:

— Aramıza kara kedi girdi!

— Nasıl kara kedi?

Vedat, başını, kadının omuzlarından aşağı güneş ışıkları gibi akan sarı saçlarına gömdü:

— Bu koku beni mahveder. Bu kokuyu sürmeyiniz.. Sonra sizden ayrılamam!.

— Siz yaman bir adamsınız... Bütün kadınlarla böyle mi konuşursunuz?

— Hayır.. Zaten şimdiye kadar sizin gibi bir kadına rastlamamıştım ki!.

— Bu kadar kompliman fazla!

— Bilâkis, az!. Ama benim dilim bundan fazlasını kıvıramıyor. Yüz verip benimle konuştunuz, yürüyorsunuz, astarını istediğim zaman...

— Daha başka bir şey de mi istiyeceksiniz?

— Tabii... Hem de onu reddetmiyeceksiniz!.

— Siz ne cesur adamsınız kuzum!

— Tayyaresi tutuşmuş bir pilotun kendisini paraşütle beş bin metreden aşağıya atmasına cesaret mi dersiniz?. Nasıl olsa yanıyorum!..

Ve birdenbire sözün şeklini, sesinin tonunu değiştirip sordu:

— Nereye gidiyorsunuz?

— Çekirgeye!..

— Güzel!. Ben de oraya gidiyorum. Yalnızsınız değil mi?

— Evet.

— Oh... İşte buna çok sevindim. Otellerden birine mi?

— Evet. Siz?

— Ben de. On beş gün burada kafa dinlendirmeğe geldim.

— Ben bir hafta kalacağım.

— Beraber!.

— Nasıl olur?

— Mis gibi olur!..

— Rica ederim... Bir gören, duyan olursa ne derler?.

Kadın böyle deyince Vedadın içinde bir sürü sevinç güvercini kanat çırptı. Onun felsefesine göre bir kadın kendisine yapılan bir teklifi "görürler„ yahut "duyarlar„ diye reddetti mi razı olmuş demekti. Zaten görülmiyeceğinden, duyulmıyacağından emin oldukça maceradan kaçınacak kadın da dünyaya gelmiş değildi.

— Siz hiç merak etmeyin!. dedi. Daha mevsim başı!. Oteller tenhadır. Kimse görüp duymaz. Otele de sizi karım diye yazdırırım.

— Böyle şey olur mu canım?.

— Olur, olur!. Her şey olur... Adınız ne?.

— Süheylâ!.

— Teşekkür ederim. Benimki de Vedat... Sakın unutmayın!.

— Siz unutulacak adam mısınız?.

Vedat durdu. Göz göze bakışarak gülümsediler ve sanki birbirlerinin içini gördüler... Anlaşmışlardı... Kol kola, kenetlenmiş, kaynaşmış gibi yürümeğe başladılar. Seke seke, zıplaya zıplaya, uça uça yürümeğe...

* * *

Pişkin, feleğin çemberinden doksan kere geçmiş bir adamdı. Otel defterine adını yazdırırken o kadar tabii konuştu ki, vesika sormak kâtibin aklına bile gelmedi. Böylece yeşil ovayı kucaklayan şirin bir odaya yerleştiler. Orada, on beş gün eşsiz bir aşk masalı yaşadılar.

Artık Vedadın konjesi bitmişti. İstanbula dönmek zorunda idi. Otele olan borçlarını aklından bir hesap etti. İki kişinin on beş günlük yemesi, içmesi, yatması, kalkması, banyoları iki, üç yüz lira arasında olacaktı. Kâtibin yanına idi:

— Hesap!

Dedi. Bir iki dakikalık beklemeden sonra pusulayı sundular.

— Sekiz yüz on üç lira yetmiş beş kuruş!.

Vedat bir an şaşaladı.

Bu kadar borcu olmaması lâzımdı:

— Galiba bir yanlışlık var! dedi.

— Ne gibi efendim?

— İki kişinin on beş günlük masrafı bu kadar olmamak lâzım!.

Kâtip tatlı tatlı sırıttı:

— On beş günlük değil ki efendim... Refikanız sizden bir ay önce teşrif etmişlerdi!..

Vedadın son banyosu buz gibi bir ter banyosu oldu.

Çalapala

MAHKEMEDE

Kalp para basmaktan sanık, Kırtipil Ahmet kendisine genç fakat çok zeki bir avukat tutmuştu.

— Beni kurtarabilirsen sana beş yüz lira var Ağabey! dedi. Genç avukat cevap verdi:

— Kabul!... Ama kendi bastığın paralardan olmıyacak!

— Merak etme ağabey!... Sahici para vereceğim!.

Duruşmaya çıktılar, avukat söz aldı:

— Sayın yargıçlar!. dedi. Vekili bulunduğum adam bir kalpazan değil, bir ilim adamıdır.

Yalnız dinleyiciler arasında değil, yargıçlar arasında bile gülenler oldu. Fakat avukat sözünü şöyle tamamladı:

— Kırtipil Hasan bir simya tecrübesi yapıyordu. Kurşundan altın elde etmek istedi. Olmadı!. Bütün kimyacılar isteklerine erişiyorlar mı?..

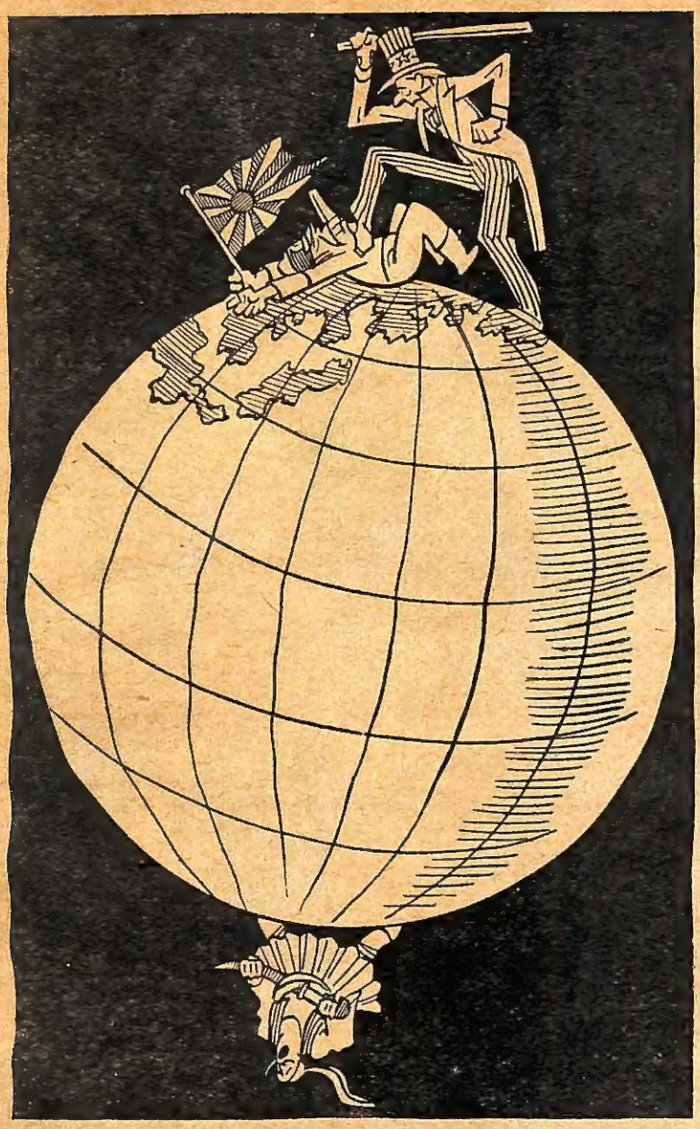

YUNANİSTAN JAPONYAYA HARP İLÂN ETTİ!

PARMAĞINI EMMİŞ

Küçük Fatoş parmağını emmeği âdet edinmişti. Beş yaşında bir çocuğun ağucuk bebekler gibi parmağını ağzından çıkarmayışı babasının fena halde sinirine dokunuyordu. Bir gün Fatoşa:

— Kızım!, dedi. Böyle parmağını emmekten vazgeç!. Yoksa şişer, şişer, küp gibi olur, patlarsın!.

Bu söz Fatoşun gözünü yıldırdı. Bir daha parmağını emmez oldu. Bir gün annesile beraber vapurla Üsküdara geçiyorlardı. Vakti yaklaşmış bir gebe bayan geldi, karşılarına oturdu. Fatoş bunu görünce kadına:

— Ben sizin niçin böyle şiştiğinizi biliyorum! dedi. Parmağınızı emmişsiniz!.

* * *

GÜNAHINI ALIYORLAR!

Halil Lûtfiye sordular:

— Kuzum niçin size cimri diye takılır dururlar? Sözde bir dostunuzu yemeğe davet etmişsiniz de ikram ede ede iki kaşık çorba ile yarım kabak dolması ikram etmişsiniz!.

Halil Lûtfi, çaresizliğini anlatır gibi kollarını kaldırdı:

— Ne diyeceksiniz? Günahımı alıyorlar. Ben daha ömrümde kimseyi yemeğe davet etmedim!..

İYİ YA!

Server İskit kan, ter içinde Babıalîden çıkıyordu. Daireye gidecek, matbaaya uğrayacak, kâğıtçı ile görüşecek, iki yere yazı yazacak, dokuz yere telefon edecek, bir dostunu karşılıyacak, eczaneden ilâç, çarşıdan öte beri alacaktı. Bu kadar işi nasıl sıralıyacağını düşünerek ve sıcaktan bunalarak yokuşu tırmanırken bir adam sokuldu:

— Bayım, işsizim!.

Server İskit cevap verdi:

— İyi ya!.. Git bir çınar dibinde otur, rahatına bak!.

KİMLER GEZMİŞ?

Bir tarihte Amerikada halkı hava yolculuğuna alıştırmak için güzel bir fikir bulmuşlar. Tüccarlardan hava yolu ile seyahat edenlerin, karılarını da parasız taşıyacaklarını ilân etmişler.

Bu teşebbüstün hakikaten büyük tesiri görülmüş. Yolcular artmış. On binlerce iş adamı kadınıyla beraber uçak yolculuğu yapmıştı.

Altı ay sonra şirket o zamana kadar tayyarelerile seyahat eden kimselerin karılarına birer mektup yazıp hava yolculuğu hakkındaki intibalarını anlamak üzere bir anket yapmağı düşünmüş. Kadınların adreslerine birer mektup yollamışlar.

Alınan cevap:

— Hangi hava yolculuğu?.

NE YAPSIN ÇOCUK?

Köylerinin toprağı verimsizdi. Geçim zorluğu çekiyorlardı. Onun için on yaşındaki oğullarını uzak çiftliklerden birine yanaşma verdiler. Böylece hem evden bir gırtlak eksilecek, hem de Mustafa iş öğrenecekti.

Fakat aradan yirmi gün geçmeden Mustafa apansız çıkageldi. Anası, oğlanı kucakladı:

— Hayrola Mustafa, ne geldin?

— Ben orada çalışmam ana!.

— Ne oldu?, Dövdüler, sövdüler mi?

— Hayır!

— Ya nedir?

— Gittiğim gün bir tavuk ölmüştü. O akşam tavuk yedik. İki gün sonra atlardan biri öldü. Bir hafta at eti yedik. Derken bir kuzu öldü. Onu pişirdiler. Dün akşam da ağanın kaynanası ölünce kaçıp buraya geldim!.

COĞRAFYA İMTİHANINDA

Malûm ya imtihan mevsimindeyiz. Bir öğretmen arkadaş anlattı. Coğrafya imtihanı yapıyorlarmış. Çocuklardan birine:

— "Arzın mihveri,, dediğin şey nedir?

Diye sormuş.

Çocuk cevap vermiş:

— Dünyanın iki kutbu arasında, arzın merkezinden geçtiği kabul edilen muhayyel bir çubuk!.

— Peki, çubuk dedin. Bu çubuğun üzerine bir şapka asabilir misin?.

— Asarım!.

Öğretmen çocuğun mihver hakkındaki bilgisinden boş yere şüphelenmediğini görünce gülmüş:

— Peki nasıl şapka?.

Fakat zeki çocuk şöyle cevap vermiş:

— Muhayyel bir şapka efendim!.

YAZ GELDİ!

Dereden tepeden konuşuyorlardı. Biri:

— Bizim kadın yine çırıl çıplak ortaya çıkacak galiba! dedi.

— Neden?

— Dün akşam; "Yaz geldi, giyecek bir şeyim yok!,, diyordu da!..

— Bütün servetimi harcadım da hâlâ yaranamıyorum.

— Servet deyip de insana göz dağı verme; aldığın bir küpe ile bir bilezik değil mi?

ŞANS, TALİH

İki dost konuşuyorlardı. Biri:

— Ahmet bir hizmetçi kız almış!.

Öbürü başını salladı:

— Zavallı talihsiz çocuk.. Kiminle evlenmek istedise reddedildi. Demek sonunda bir hizmetçi kızına:

— Yok canım! Evlenmemiş.. Hizmetçi almış.

— Ya?!.. Ulan, şu Ahmet amma şanslı adamdır ha!.. Bu zamanda hizmetçiyi nereden bulmuş?.

Amerikadan İstanbula telsizle fotoğraf nakleden sihirbaz: Billi TOT

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 18 —

Dudağındaki kahkaha ile bahtiyarlığını kâinata haykırır gibi duran Cemal nerede, somurtkan suratlı, meymenetsiz kılıklı, aktar bozması İdris efendi nerede idi?

Şaziment hanım, uykusuz geçen gecelerinin birinde, yaşının henüz otuz beşi bulmadığını hatırlamıştı.

Otuz beş... Bir kadının en güzel, sevdaya en lâyık çağı. Aynur da aşağı yukarı bu yaşlarda değil mi idi? Halbuki yirmi beşinde bile göstermiyordu. Çünkü bahtiyardı. Çünkü hem seviyor, hem de seviliyordu. İnsanı ihtiyarlatan, vaktinden evvel çöktürten gönül başluğu değil midir?

Ve o gece Şaziment hanım, bir sıtma nöbetine tutulmuş gibi, ateşler içinde yandı.. yandı.

* * *

Artık, kocasının yüzüne, sofrada bile bakamıyordu. Tahammülü anbean azalmakta idi. Onun kılığına bakıyor, dizi çıkmış pantalonuna, rahat ediyorum diyerek hâlâ Mahmutpaşa civarındaki bir kavafa yaptırmakta ısrar eylediği kaba kunduralarına, açık eflâtun renginde âdi kumaştan gömleğine, hazır boyunbağına, nefti şapkasına, hele paytak paytak ayak basışına ayrı ayrı gayız duyuyordu.

İş bu raddeye dökülmeden evvel, bir iki defa ihtarda bulunmak istemişti.

— Efendi! demişti; insan yaşadığı yere, tuttuğu işe ve kesesinin müsaadesine göre giyinir, kuşanır. Bugüne bugün, Hacı babanın altınları sayesinde saray gibi apartımanda, kübera mahallesinde oturuyorsun. Sağında, solunda bütün mevki sahibi kimseler var. Adın tüccar diye çıkmış. Kârın, kisbin yolunda. Allahıma şükür, kasan, ceplerin para dolu. Nedir bu uzamış sakal? Ne bu hırpani kıyafet? Gören, şey'en lillâh kesesine davranıp avucuna sadaka verecek. Kendine acık çeki düzen ver. Hiç değilse günaşırı tıraş ol. Arkana iki kat elbise yap. Sözümona ortak dediğin Çopur senin yanında kalantor âdeta. İkinizi yan yana gördüğüm vakit yerin dibine geçiyorum. Yazıhaneye gelen müşteriler seni uşak sanıyorlar.

Bu sözler İdris efendiye asla tesir etmemiş, bilâkis ondan sonra daha da babayani olmuştu. Bazı günler boyunbağını bile takmadan evden çıkıyordu. Akşamları inadına evin içinde entari ile dolaşıyor, don paça balkona çıkıp oturuyordu.

Şazimend hanım, kocasından kopunca, onun bu hallerine katiyen aldırmaz oldu. Fakat bu aldırmazlık, yüreğinde bir hicran ateşinin hafif hafif yanmasına mâni değildi. Komşuya her gidişinde, içindeki gıpta bir kat daha artmış olarak eve dönüyordu. Süheylâ ile dostlukları o derece ilerlemişti ki teklifsiz olmuşlardı. Genç kadının esvap, çamaşır dolaplarını bazan beraber yerleştiriyorlardı. O münasebetle onun ve kocası Cemalin gömlekleri, pijamaları, çorapları, kunduraları hep elinden geçiyordu. Şaziment hanım, bütün bu birbirinden zarif eşyaya parmaklarını değdirdikçe âdeta elektriklenmiş gibi oluyordu.

Süheylâ da, sanki mahsus yapıyormuş gibi daima, Cemalin, "Cemali,, nin temizliğinden, titizliğinden, yüksek zevkinden ve zariflik merakından bahsediyordu.

— Onun sebebine bir türlü para arttıramıyoruz... diyordu. Sağ olsun, Cemalim, paraya hiç kıymet vermez. Paranın harcanmak için kazanıldığını iddia eder. Ben kendimi ve karımı şık gezdirmedikten, zevklerimizi tatmin edemedikten sonra ne yapayım parayı, der. Cemal pek tuhaf bir adamdır!

Şazimend hanımın, bu sözler ciğerine işliyor ve asıl tuhaf sıfatına kendi kocasının lâyık olduğuna hükmettiriyordu.

Aslan yapılı, tertemiz yüzlü Cemal beyi göz önüne getiriyor, onu, karısı ile bir arada sevişirlerken tahayyül ediyor, o hayal ile evine döner dönmez, yalın ayaklarile şıpıtıklarını sürüyen, paçası düşük, basma entarili, dağınık saçlı ve meymenetsiz suratlı "hakikat,, ile yüz yüze geliyordu.

Ve öyle anlar oluyordu ki Şaziment hanım kendi tahammülünün derecesine yine kendi hayretler içinde kalıyordu.

Kocası ile onun arasında böyle böyle açılan uçurum günden güne genişlemekte ve derinliğini arttırmakta idi.

İdris efendi çapaçulluğunda devam ederken, Şazimend hanım da gittikçe süsüne, nizamına itina eder olmuştu. Saçlarını kıvırtıyor, tırnaklarına bakıyor, yüzüne hafif bir makyaj yapıyor, çamaşırına, elbisesine dikkat ediyordu. Ahbabı Süheylâ hanım kendisine ufak bir şişe Paris lâvantası hediye etmişti. Bu lâvantanın, insana yavaş yavaş sinen, sindikçe de ruhu gıcıklayan, hayale sevkeden bir kokusu vardı.

Bunu ilk defa sürdüğü akşam, kocasından bir takdir, bir iltifat ummuştu. İdris efendi ise oralı olmamış, sade, yemeğin sonunda:

— Hayrola? diye sormuştu. Komşuda mevlût falan mı vardı? Buram buram gülsuyu, ödağacı kokuyorsun!

Halbuki, ertesi gün, sokakta rastladığı, ve Cemallerin evinde tanımış olduğu İrfan bey adındaki bir zat:

— Aman hanımefendi! Ne güzel lâvantanız var! Muhakkak Lanrir'in olacak. Adamı, bayağı teshir ediyor... diye anlayışının inceliğini göstermişti.

Şazimend hanım bu işin böyle devam edemiyeceğini düşünüyordu. Her bakımdan taban tabana zıt bir adamla daima bir arada, yüz yüze, burun buruna yaşamanın dayanılmaz azabı ile daha ne vakte kadar yaşayabileceğini kestiremiyordu.

Boşansa..

Ne olacaktı? Kendinden daha genç ve daha güzel kadınların, her adım başında erkeklerin âdeta ayaklarına takılacak bol bulunduğu bu şehirde, ikinci bir kocaya rastlayıp da varabilecek mi idi?

Sonra, yuva bozmak da kolay iş değildi. İyi, kötü iki tane evlât dünyaya getirmişti. İdris efendiden boşanırsa onlar perişan olurdu. İhtimal ki herif onları da başından atardı. O zaman, iki çocukla, yeni bir evlenme daha da güçleşirdi.

Evlilik vaziyetini devam ettirmekle beraber, dışarıda âşıkane bir maceraya atılmak...

Bu fikir de bir aralık zihnini kurcalar gibi olmuştu. Fakat Şaziment hanım bundan çabucak vaz geçmişti.

Çocukluğunda aldığı terbiye, anasının, babasının telkin eyledikleri ahlâk ilkeleri, manevî benliğine iyiden iyiye işlemiş bulunan Allah korkusu, meşruiyet çerçevesi dışındaki aşkın en büyük, en affedilmez günah olduğuna onda kanaatten de ileri, iman haline gelmişti.

Şu halde?.

Katlanacak ve çekecekti. Yaratıldığı vakit, kendisini yaratan yüce kudret, alnına öyle yazmıştı. Bir zamanlar, pek küçüklüğünde, babasının evindeki bir odada asılı bir levhanın mânasını merak ederek sormuştu.

— Mukadder olan şey değişmez! Yani bir kimsenin nasibi ne ise, sonuna kadar hep o devam eder.. cevabını almıştı.

Şimdi o levhayı ve o cevabı hatırlıyor ve levhadaki arapça ibareyi kendi kendine tekrarlamağa çabalıyordu:

Elmukadder lâyugayyer!

Bu arapça kelimeler, hırstan çatlayan dudaklarından dökülüyorken, gözlerinin yaşlarını da beraber akıtıyordu.

Hayatını yeniden düzenlemekten ümidini keser gibi olunca, kocasına beslediği hıncı onun işlerine daha ziyade karışmakla tatmin etmeğe karar verdi.

Hiç olmazsa, İdris efendinin sünepeliğini o cepheden giderecekti.

İki günde bir, sırtına bir tayyör geçiriyor, Galatadaki yazıhaneye damlıyor, orada oturuyor, Çolağa, kâtibe sualler soruyor, hesapları münakaşa ediyor, bir nevi murakıplık vazifesi görüyordu.

İdris efendi, ilk zamanlarda bu müdahalenin sebebini anlamamış, itiraza yeltenmişti.

— Hanım! Ne işin var senin buralarda? Güzel güzel evinde otursana!

Diyecek olmuştu. Lâkin Şazimend hanım kısa ve katî bir ifade ile lâfı kocasının ağzına tıkmıştı.

— Sen sus! Karışma! Yabanın heriflerinin elinde oyuncak oldun, gitti. Yüz kazanıp on gösteriyorlar; sen de miskin miskin yutuyorsun. Kazancında çocuklarının da hakları var. Bu corum kıyamete kadar böyle sürmez. Yarın, öbürgün işler tavsayınca hepimiz orta yerde kala kalırız. Bırak da senin kıvıramadığın işi ben idare edeyim.

Çolak Osep de, kendine has olan lâübalilikle Şaziment hanıma taş atmağa kalkışmıştı.

— Karı kısmısının ticarete aklı erer hiç? Bırak biz kazanalım, sen ise afiyetilen yemene bak!

Lâkin Şaziment hanım onun da ağzının payını vermişti:

— Arkası var —

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ
Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz
TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ

Bahçekapı: **SALİH NECATİ**

NECATİ İsmine dikkat

BU HARBİN
KARİKATÜR ALBÜMÜ

No. 2

Karikatürist Ramiz Gökçenin bu harbe ait yüzlerce karikatürü toplu olarak veren **ikinci albümü çıktı.** Kapışılıp mevcudu kalmayan birincisi gibi bu nefis albüm de bitmek üzeredir. **Bayiinize sipariş etmek için acele ediniz.**

Fiyatı **150** kuruştur.

Dünden
HATIRALAR

Üstat Ercüment Ekrem'in kalemi ve değerli ressam Münif Fehim'in fırçası sizi 100 sene evvelki âleme götürecektir. *Bu nefis albümden edinmeniz kütüphaneleriniz için bir kazançtır*

125 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon : 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK MEŞHURLARI ANSİKLOPEDİSİ

Yazan : İBRAHİM ALÂETTİN GÖVSA

Üstat İ. Alâettin'in on senedenberi emek sarfettiği bu çok mühim eser her ay başında 36 sayfalık fasiküller halinde intişar edecek ve bütün eser 12 fasikülde yani 1 senede tamamlanacaktır.

12 fasikülün abonesi 6 liradır. Abonelerin fasikülleri postada bozulmamaları için mukavva arasında ve hususî zarflar içinde gönderilecektir.

Abone bedeli posta vasıtasile İstanbulda Ankara caddesinde Yedigün müessesesi Ansiklopedi Servisi idaresine gönderilmelidir.

TÜRK MEŞHURLARI'nın ikinci fasikülü yarın piyasaya çıkacaktır. Fiyatı (50) kuruştur.

TÜRK ÇOCUĞUNUN
ALTIN KITABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI
Yeni Çıktı
HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Sizi Saadete Götüren
PUDRANIZIN RENGİ
Hangisidir.

10 kadında 9 zu fana renkte bir pudra kullanırlar.

Yanlış renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beraber hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü : Sedat S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

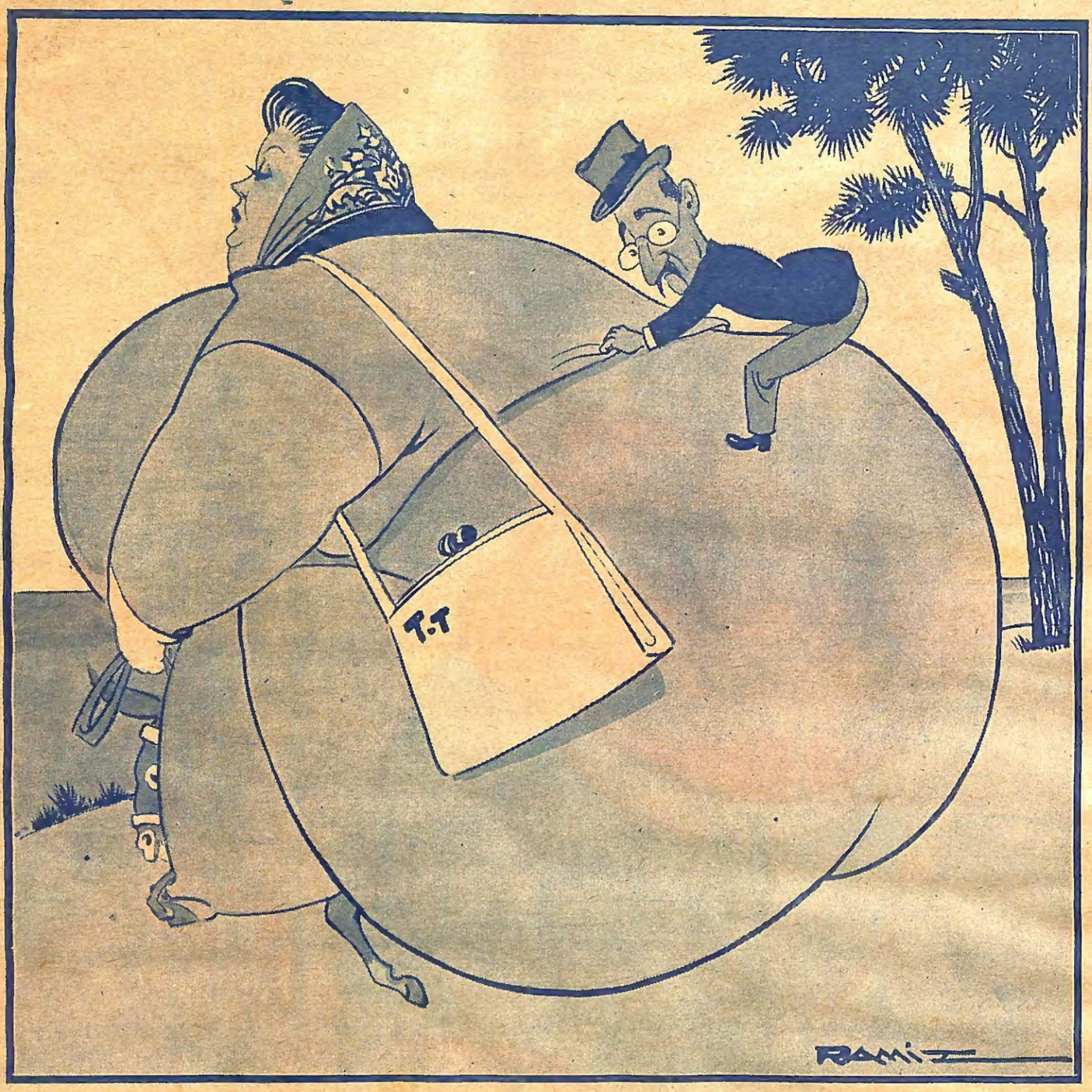

TOMBUL TEYZE EŞEKLE GEZİNİYOR:

Tombul teyzenin kocası — Karıcığım, o kadar çok ezdin ki, eşeği benim gibi sıpaya çevirdin!.

T.T POSTASI

Bodrum: N. Aydoğan :

S — Size bir entarinizi kaç top kumaştan yapabildiğinizi sormuştum: "Vahidi kıyasi,, yi küçük tutmuş olduğumun farkındayım. Size bir ropluk kumaş hazırlamak için kaç fabrika çalışıyor.

C — Hesabı yine yanlış tutmuşsunuz. Kaç memleket çalışıyor diye sormanız lâzımdı.

Kadıköy: Jale Dönmez:

S — Tünelin kayışı yine kopmuş. Tombul Teyzenin kemerlerinden birini niçin Tünel idaresine vermediniz?

C — O kadar çok kopuyor ki, vere vere Tombul Teyzede kemer kalmadı. Bir paça lâstiği var, isterlerse onu da vereceğiz.

İstanbulda: Turgut Turcun:

S — Benim bir kardeşim var, çok zayıf. Doktora gösterdik. Doktor şişmanlamasını istedi. Onun için sizden 250 gram et istiyorum. Parası ne kadar ederse peşin vereyim.

C — Fiyatını verebilmemiz için doktorunuzun, neresinden yemenizi tavsiye ettiğini bildiriniz.